

ни единици с две или повече активни фирми като съдружници". По същия начин García Canal, Valdés Llana, Ariño (2003, с. 744) отбелязват, че "две или повече компании се включват в съвместно предприятие - юридически независима компания, съвместно притежавана от тях...". В същия стил са и дефинициите на Veugelers, Kesteloot (1994, с. 1800), според които съвместното предприятие представлява "...отделна единица, чийто капитал е поделен от фирмите учредители" и на Anderson (1990, с. 19), според която "...съвместно предприятие, това е обединяване на ресурси от най-малко две компании за създаване на нова, отделна организация".

Тук е мястото спектърът от критериите в предшестващите дефиниции да се допълни с изразените в следващите пет дефиниции два специфични критерия за квалифицирането на едно съвместно предприятие вече експлицитно като международно. От градационна гледна точка напълно оправдано е анализът отново да води началото си от дефиниция, даваща основната концепция. Такава е дефиницията на Cullen, Johnson, Sakano (1995, с. 92), според които международното съвместно предприятие обхваща "...две или повече организации от различни нации, които кооперират, за да формират нова организация, отделна от, но притежавана от организациите учредители". Както ясно се забелязва в дефиницията, различната национална принадлежност на фирмите учредители, основаваща се, от своя страна, на държавите, от които произхождат тези основатели, е осмият критерий, придаващ международен характер на едно съвместно предприятие. Въпреки това от анализа на следващите четири дефиниции се констатира, че този критерий представлява необходимо, но недостатъчно условие за детерминирането на международното естество на едно съвместно предприятие, защото се въвежда девети критерий, състоящ се в комбинирания ефект от: 1) възможната еднаква национална принадлежност на фирмите учредители и 2) различната от тяхната национална принадлежност държава, в която осъществява дейността си самото съвместно предприятие (тази държава в дефинициите е наричана "страна на функциониране на съвместното предприятие" или "държава - домакин на чуждестранни инвестиции"). В този смисъл и съгласно Shenkar, Zeira (1992, с. 56) международното съвместно предприятие представлява "...отделна юридическа организационна единица, представяща частичните вложения на две или повече фирми учредители, при което седалището на най-малко една от фирмите учредители е установено извън страната на функциониране на съвместното предприятие. Тази единица е подложена на съвместния контрол на нейните фирми учредители, всяка от които е икономически и юридически независима от другата". По подобен начин стоят нещата и при Geringer (1991, с. 41), за когото "съвместните предприятия включват две или повече юридически раз-